

eenfaldig Retning, skal jeg dertil bemærke, at Udvalget ved Siden af denne sin Erklæring endnu agter at fremkomme med en Indstilling med Hensyn til en Undersøgelse, som senere skulde anlides, og der vil da den anden Side kunne komme til sin Ret. Med Hensyn til denne Side af Sagen, nemlig, hvad Klagerne angaaer, skal jeg erkjende, at man har været overmaade streng; men jeg vil haabe med Hensyn til den anden Side, at Udvalget heller ikke der vil trække sig tilbage fra at sige sin Mening reent ud, uden Skaansel imod dem, der maatte befindes at have gjort sig skyldige i Noget af det, som her er fremfat imod dem; paa denne Maade vil den anden Side naae sin Ret, som jeg villig indrømmer, den ikke har nydt her. At indskrænke Indsendelse af Klagerne i Anledning af Valg til en vis bestemt Tidsfrist, anseer jeg ikke for ønskeligt, thi det kunde meget vel være, at Valgene kunde blive afholdte paa et saadant Tidsrum, at Rigsdagen kunde sammenkaldes saa hurtigt derefter, at man ikke engang kunde opnaae at indbringe Klagen; dersom man satte en Lovbestemmelse for en vis Tidsfrist, forekommer det mig, at man uanset kunde komme til, naar Rigsdagen indkaldtes tidligere, at anerkjende Valgbrevene inden den fastsatte Tidfristis Udløb, hvilket vilde kunne medføre store Ulemper. Bliver det engang bitterligt her i Landet, hvad det maa komme til at blive, at Klagernes tidligt mulige Indsendelse er nødvendig, og at en Udsættelse deraf medfører Risiko for Klagerne, idet tilstrækkelige Oplysninger da ikke kunne blive indhentede i betimelig Tid, og en Klage derfor let kan udsættes for at blive anseet for ugrundet, hvor den ellers var begrundet, saa, siger jeg, vil det ligge i Klagernes Interesse ikke at forspømme Indsendelsen. Saaledes som altsaa Sagen ligger for, er min Stilling den, at jeg stemmer for Valgets Anerkjendelse. Med Hensyn til Motiveringen siger jeg, at den efter min hele Følelse er langt mere skarp og streng, end den behøvede at være for at motivere Indstillingen; at jeg desuagtet er gaaet med til den, ligger ligefrem deri, at jeg ikke vilde synes at give Klagerne Medhold i nogenformelt Henseende, hvor det maatte vise sig, at de havde sagt Noget, der ikke var holdbart. Jeg er enig i, hvad jeg vistnok ikke behøver at

udtale, at en saadan Undersøgelse ogsaa maa rettes derhen, at man undersøger, hvorledes Underskrifterne ere komne tilstede, skjøndt jeg maa tilstaae, at det har forundret mig, at dette Punkt ikke tidligere, da der jo dog oftere har foreligget Andragender med Underskrifter, her er blevet berørt; thi det er første Gang, man nu gjør det, men engang skal jo være den første. Jeg maa iøvrigt udtale, at denne Indstilling for mig vil have overordentlig stor Betænkning, dersom man ikke tør troe, hvad jeg dog antager, at denne Undersøgelse ikke vil blive betroet til en Dyrighedsperson, der i disse Valgkampe maa ansees for at have taget Parti enten til den ene eller til den anden Side, men at den derimod vil blive betroet til en Nødsbetjent, der af begge Parter maa ansees for at være en Mand, der i disse Spørgsmaal staaer upartisk. Jeg veed vel, at man ikke kan foreskrive den ærede Justitsminister Noget i saa Henseende; men kun under den Forudsætning, som jeg her har anført, kan jeg ansee det for billigt og retfærdigt at indstille, at en Undersøgelse bliver indledet med Hensyn til Affattelsen og Underskriften af vedkommende Andragende.

H. Sage: Den ærede Rigsdagsmand, der nys satte sig, har fuldkommen rigtig betegnet sit Standpunkt i Udvalget; det, han nu har udtalt, har han gjort gjældende i Udvalget, og Betænkningen maa ganske vist betragtes som en Smøbekommen fra forskjellige Sider. Jeg agter tilfulde, at han har paataget sig sin Andeel af Ansvar ved Betænkningen efter de Opfordringer, der udgik fra et Medlems Side til visse Medlemmer af Udvalget. Jeg troer ikke, at det kan fremsættes som en Behreidelse imod Udvalget, at det har modtaget Erklæringer, enten af tilstedeværende Mænd, navnlig den Valgcandidat, der har seiret, og heller ikke det, at det har modtaget en Telegrapheterretning, og derpaa støttet en Dom. Hvorledes var Udvalget stillet? Der var en lang Række af Bestyldninger og Paastande, som det var umuligt at faae undersøgt. Jeg troer, det maa anerkjendes for rigtigt og godt, at Udvalget i sin Heelhed, og dets enkelte Medlemmer hver for sig, søgte at skaffe den Underretning, der kunde erholdes i den korte Tid, for at oplyse de